

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 59.

Z KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1820 ROKU W NIEDZIELE

Z Petersburga d. 18 Czerwca d. k.

Ministrya spraw zagranicznych i oświecenia publicznego poruciły były w roku 1817 IW. Uwarów, sprowadzić z Paryża za pośrednictwem uczonego Barona Silwestra de Sacy dwóch uczniów szkoły tamtejszey języków wschodnich, celem dawania takowych w tutejszym Uniwersytecie. W tymto zamiarze przystąpił m. m. Demange i Charmois odtworzyli kurs pomniejszonych języków. Pełnili publiczne tak w przeszłym jak i terażniejszym roku w obecności licznie zgromadzonych osób znakomitych i znawców literatury wschodney odbyte, dowiodły tak gorliwości nauczycieli, jak znacznych postępów uczniów. Rzecz jest godna uwagi, że Professowie po dwuletnim tu pobycie takiej znajomości mowy Rossyjskiej nabyl, iż w niej dają swe lekcye języka Arabskiego i Perskiego, a wkrótce otworzy się kurs Tureckiego, a potem Ormiańskiego. Dla ćwiczenia się zaś w potoczney mowie Perskiej, test przy Uniwersytecie tutejszym Pers świątły i posiadający języki Europejskie.

Cesarz JMeść w nagrodę gorliwości PP. Demange i Charmois ozdobił ich orderem S. Anny 3ciey klasy, a uczniom języków wschodnich najlaskawiey nadać raczył nie małe przywileje i korzyści, które im po skończonych kursach w Wydziale spraw zagranicznych służyć będą.

Z Paryża d. 5 Lipca.

Pomiędzy wielu Deputowanymi otrzymał i General Tarayre pozwolenie do odwołania się. Przy pożegnaniu Izby wywarł on cały swoy żal. Coż powiedzą nasi upoważniciele? Oto: "Pozbawiliście nas osobistej i druku wolności; namieysce ustawy wolnego obioru, którą była jedyną naszą nadzieją, zaprowadziliście ustawę przywilejów; w r. z. przyrzekliście ulepszyć sąd przysięgłych i urządzenie municypalności; lecz nie dotrzymaliście słowa. Gdyby dziś nowy zoty Marca nastąpił, gdyby nastąpiła wojna, czyliż niebylibyśmy tak od przyjaciół, iako i nieprzyjaciół zaręczno wzgardzonymi? Rząd dla w strętu większości Francuzów nie jest w stanie opiekować się nami, &c., — P. Labastide oświadczył: iż

falszem jest, iakoby Rząd utracił przychylność ludu, bo cała sprzyja mu Francya. — P. Cernet d'Incourt nazwał jego mowę rewolucyjną deklamacyją, którą on zakończył potępieniem całego budżetu. — Za jego przykładem poszedł P. Beaujour i mówił przeciw zbytecznemu ubogacaniu wyższego Duchowieństwa, gdy tymczasem pracowici Plebani głód cierpią, i przeciw rozszerzaniu się Missyjonarzy. (Szemranie na prawey stronie.) Wczoray P. Corcelles mówił w podobnymże sposobie, żaląc się szczególniey przeciw użyciu dóbr narodowych, które zostawić należało dla walecznych ludzi, którzy je uzyskali. Lecz teraz Jenerał Wandei Bonchamp ma wyznaczoną z nich pensyją, a Wielki Jaimuznik Królewski nieiako listę cywilną, bo zabiera 100,000 Fr. Wdowa po Jenerale Moreau pobiera takżę pensyją, której mąż lubo niegdy prowadził Francuzów do zwycięstwa, ale nie myślał iak Bajard, który uwierając sądził się za szczęśliwego, iż Hetman Burbon (który zbuntował się przeciw Franciszkowi I.) pod obcemi chorągwiemi zwyciężał. — Hr. Castel-Bajac przypominał, iż Moreau przelał krew swoją za Króla. — Mowy P. Corcelles nie dozwolono drukować.

Trzynasto letni chłopiec, który obok oycy swojego przypatrywał się graniu wkręgle, gdy kula wyskoczyła z kręgielni i trafiwszy go w głowę, na miejscu zabiła. — Zabawa w sali Flory została w niedzielę smutnie przzerwana. Młodzieńiec znalazł wtem miejscu dziewczynę, która jego miłością wzgardziła, z swem rywalem i strzelił się w ich oczach.

Pod Frejus zatrzymali niedawno boycy wozową pocztę i przymusili ją iada-

cych podróżnych do wyrażenia i poleżenia się na ziemi, gdy tymczasem woz pługrowali. Między innemi spotkał ten los Biskapa Asti. Lecz iadący konno szawiek wrocił się spieszno do Frejus po bandarmów, i zboycy przed ukończeniem swiego rabunku uciekać musieli. Schwytano już trzech z nich z ich zdobyczą.

Między Włochami, i Angliją przewiatają się teraz ustawicznie gońcy, zapewne z powodu sprawy Królowey Angielskiej.

P. Clauzel de Coussergues, który iak wiadomo, oskarżył Xcia Decazes o współnictwo zaboystwa Xcia Berry, opuścił Paryż po przybyciu tego Xcia.

Od onegdaysza muszą mieszkańcy tuteysi podczas wielkich upałów polewać ulice przed swoiemi domami wodą.

W Arles na krzyżu Missyjonarskim w rynku zawieszono d. 17 b. m. trzech kolorową chorągiew. Prezydent kazał ją zaraż odiać i śledzą sprawcę tego czynu.

Królestwo Ichmość Wirtembergscy przeiechali d. 29 Czerwca przez Strazburg pod nazwiskiem Hrabstwa Teck do Geni.

Pamiętnik miasta Bearnaiz zawiera, iż P. Claverse terażniejszy właściciel domu w Pau, w którym urodził się terażniejszy Król Szwedzki, założyć kazał marmurową tablicę z następującym napisem: "Karol Jan Bernadotte, Król Szwedzki, powołany na tron iednomysłnym życzeniem Szwedów, urodził się w tym domu d. 26 Stycznia 1820.,"

Prefektowie Sekwany, Isery, wyższej Marny i t. d. wydali okólniki ostrzegające mieszkańców przeciw wrodzienszemu

1 huntuwiczem mówom zlemyślących ludzi.

— D. 8 —

Prawie codziennie bywa Xże Decazeg u Króla. W krotce wyiedzie na swoje poselstwo do Londynu z tak świetnym orszakiem, z jakim jeszcze żadne poselstwo Dworu Francuzkiego nie wystąpiło. Mowią, iż Król nakazał mu iak nuyprędzey wyiechać, aby upadła pogłoska, że waiydzie zaowu do Ministerytum Francuzkiego.

Jenerał Moreau poległemu w obronie Nadreńskiego szańcu 1801 Jenerałowi Abatuci kazał między Bazyleią i Huntingeu wystawić pomnik, lecz ten w r. 1815 zburzony został. Dla przywrócenia go zbiera teraz towarzystwo, na którego czele znajduje się Jenerał Rapp, składki.

Bawiący w Paryżu Amerykanie północni obchodzili d. 4 b. m. rocznicę swej niepodległości. Pomiedzy innemi zdrowiami spełniono: "Oczyzyzny naszey, oby męzki tey wiek odpowiedział nadzieiom, które w młodości powzięta!,, Lafayette nieopuścił tey uroczyściosci i wniosł zdrowie: "Wolności Amerykańskiej, oby w caley czystości uttrzymała peczatkowe źródło, które użyznic ma obs półkula!,,

Z Madrytu d. 24 Czerwca.

Zdaie się, iż Stany niezawodnie dnia 9go Lipca rozpoczną swoje posiedzenia. Deputowani ziędziają się kupami. Wczoray odprawił tu uroczysty wieład Jenerał Quiroga przy niezliczonym tłumie ludu, do którego w bramie miał mowę. Wysiadł do domu munitypalności, gdzie pierwszy syndyk powitał go mową, i udał się potem do

Króla. Tego wieczera dali przyjaciele dla niego wielki obiad, na którym nietylko władze, ale także 10 rzemieślników i 10 żołnierzy się znajdowało. Ostatni, dodaje tedne z pism tutejszych, siedzieli pomiedzy Jenerałami, i przekonae się mogli o przedziwnych naszych terazniejszych urządzeniach, które w pewnych przypadkach nakazują hierarchiczne posłuszeństwo, bez którego żadna społeczność ostać się niemoże, ale także w innych dozwalają i przypuszczają braterską równość. Uroczystość daia tego zakoneczyła się wystawieniem teatralnem, podczas którego odspiewana została pieśń na pochwałę tego Bohatyra.

Officerowie pułku Cesarza Alexandra prosili Króla, aby rozkazał pociagnąć do sądu autora artykułu w gazecie La Ley, w którym odmalowanemi są iako ludzie niewiadomi i konstytucyynemu systematowi przeciwni. — Officerowie eskadry Kadyskiej usprawiedliwiają się przeciw zarzutowi, iakoby oni przyczyną byli niedostatku, który maytkowie cierpią, i że oni sami z powodu powszechnego nieładu w takimże znajdują się stanie.

Gazeta Miscelanea powstaie, że w niektórych kościołach znajdują się jeszcze krzesła, uprzywileiowane siedzenia i kobierce dla pewnych osób, które i w Świętych miejscach chcą się od innych różnić ludzi. W Kościele wszyscy powinni być chrześcianskami, i władza tylko mieć mogą oddzielne siedzenia, ale nie osoby prywatae prawem rodu.

Dziennik Konstytucyynny zwraca uwagę policyi na zagęszczenie kradzieże, a Dziennik Konserwator namienia o po-

ruszeniach przeciwnych konstytucyi. Nie zachodzi tu jednak obawa o przerwanie spokoyności w kraju. Niektóre wprawdzie kupy oddalonych żołnierzy popełniają rabunki; miasta Bajona i Marin musiały się znacznie tym kupom opłacić. Władze Asturyi przedsięwzięły dziełne przeciw nim środki; drogi w Andaluzyi nie są wprawdzie jeszcze zupełnie bezpieczne; ale wszystkie te poruszenia nie mają celu politycznego. Polegać zupełnie w tej mierze można na niepodlegających żadney cenzurze naszych dziennikach, które małe te zdarzenia wolno opisują i objaśniają. Dwa tylko przedmioty są dla nas zatwarzającemi, to jest skarb i Ameryka. Rząd zostaje prawie bez dochodów, a prowincjonalne junty, które aż do zwolnienia Stanów trudnią się wybieraniem podatków, nie wielkie mają wpływy. Co do Ameryki, wiemy, iż większa część Hiszpanów za morskich pragnie połączenia się z krajem macierzyńskim; ale duma kilku wojskowych Naczelników trudną będzie do pokonania.

Józef Aycinena złożył Królowi d. 21 b. m. z powodu ożenienia się powin szowanie w imieniu miasta Guatimala (w południowej Ameryce) i zapewnił o nieskazzonej wierności mieszkańców.

Z rządu junty zburzone byź ma w Toledo tak zwane Brasero de la Veja (gdzie ofiary Inkwizycyi palone były.) Wystawiony na tamtejszym placu słup srom tny dla Jana de Padilla zamieniony zostanie na pomnik pochwały (*) z napisem: "Pamiętce Jana de Padilla, Regidora Toledo, obrońcy wolności Hiszpańskiej w wieku 16 od współ. obywateli w r. 1820. „

Klub Lorencini jest prawie już nieodwiedzany.

W niektórych okolicach Hiszpanii żalą się na brak deszczu.

W Kadyxie uwięziony został Porucznik Redano za nieprzystoynne mowy przeciw konstytucyi i Jenerałowi Riego. Miał on także należeć do tamtejszey rzeczy d. 10 Marca.

W Vittoria pełno znayduje się zwychodoiów Hiszpańskich, którzy z Francyi powrocili i wgląd kraiu udac się nie mogą, poki Stany względem nich nie wyrzekną. Zbierane dla nich są składki.

Z Londynu d. 4 Lipca.

Dziś Hr. Harrowby zdał w wyższej izbie w imieniu kommissyi następującą sprawę o znaydujących się w 4 zapieczetowanych zielonych workach papierach: — "Kommissyia przeyrzała z wszelką uwagą, iakiey tylko tak ważny przedmiot

(*) W r. 1520 z powodu wielkich względów, których przybyli do Hiszpanii z Regentem Niderlandczykowie dozwawali i zdzierstw, których się podczas niebytności Karola V. dopuszczali, wybuchnął w Kastylii, a najpierwey w Toledo rokosz. Mieszkańcy innych miast poszli za tym przykładem, dopuszczali się różnych zdrożności i zawarli pomiędzy sobą ligę, Junta Sancta, zwaną. Przyszło do formalney domowey wojny, którą Wicekrol i Kardynał Adrian z Utrechtu (potem Papież) za pomocą kilku Grandów uśmierzyli, i Padilla, iako Naczelnik S. Junty, stracony został. Zona Padilla Maria, odważna kobieta, bronila przeszło rok po śmierci męża Toledo, i nakoniec przebrana po wieysku uszła z synem swoim do Portugalii.

mógł wymagać, złożone iey dowody, i zeznała, iż zawierają w sobie przytoczenia, które iednostaynemi poparte są świadectwy wielu osób, znajdujących się w rozmaitem położeniu życia i w różnych częściach Europy; przytoczenia, które mocno honor Królowey naruszają. Obwiniona bowiem w nich jest o cudzołozkie związki z cudzoziemcem, który początkowo zostawał w iey usługach, i o ciągle rozpuszne życie, które ani iey dostojności, ani położeniu nie przystało. Gdy te obwinienia nietylko honor Królowey, ale także powagę korony, moralne uczucia i honor kraju obrażają, przeto użala komisssyja za rzecz konieczną, a by przedmiot ten był uroczyscie dochodzony. Sądzi zaś, iż to naydokładniej przez prawne postępowanie uskuteczniom być może, nad którego potrzebą szerzej ubolewa., — Lord Liwerpool oświadczył potem, iż jutro wniesie stosowny do powyższego zdania sprawy bil, dodając, iż starać się będzie zachować w nim wszelką przystojność dla wysokiey obwinioney Osoby. — Lord Grey: Protestuję się powtornie przeciw niestusznemu temu postępowaniu, które krzywdzi obwinioną Osobę. Wyższa izba wyznaczyła komisssyja i taż izba ma potem być sędzią! Jestże to słusnie? Nigdy ieszcze przeciw żadney z Królewien nie wniesiono straszniejszych obwinień. Lecz sąż udowodnione? Od wielu lat przypatrywali się Ministrowie postępowaniu Królowey, i teraz z naywiększą wzgardą czynią iey obwinienia, wystawiają powagę korony na ohydę i nadwęgają bezpieczeństwo kraju. Zwłoki nie można teraz Królowey radzić; bo gdy skaradny rapport udzielo-

ny już światu został, zwłoka byłaby dla niej szkodliwą. Lecz iakże niedokładay jest ten rapport! Niewymieniono nawet w nim człowieka, z którym Królowa popelnić miała cudzołozstwo. Czyliż (sprawiedliwość nie wymaga, aby Królowey Jmci udzielonemi były obwinienia, iako też imiona światków, na których się te opierają? — Hr. Harrowby: Jeżeli dotychczasowe postępowanie jest nie słusznem, tedy wina spada na wszystkich Lordów. Aże oskarżona Osoba tak mocno nalegała o sądowe dochodzenie, nie mógł zatem inny wypadek nastąpić i Ministrowie nie mogą już wstecznygo uczynić kroku. Gdyby Królowa była zezwolita na mieszkanie za granicą, bez przerywania spokoyności krajowey, tedy zaraz byłaby nastąpiła ugoda. — Hr. Carnarvon: Niechay Ministrowie patrzą na lud i zapobiegają temu wszystkiemu, coby zaburzenie zrządzić mogło. — Hr. Grey: Dawniey uważali Ministrowie nieszczęsne stosunki pomiędzy wysokimi Osobami, iako niezgodę między rodziną, do której Lordom nie należało się mieszać, a teraz, gdy Królową o cudzołozstwo obwinili, chcą iey na koszt narodu 50,000 Fs. rocznie wyznaczyć, jeżeli zechce zagranicą mieszkać. — Lord Liwerpool: Ministrowie wszystkich dolożyli starań, aby unikać publicznego dochodzenia; lecz teraz nie potostała już inna droga. Jakkolwiek wielkie jest złe, zdaie się iednak, iż krok, który się teraz przedsiębierze, jest naymniey szkodliwym. — Lord Holland: Postępowanie Ministrów jest nader niestale i nie bezpieczne. Chcą oni wciągnąć członki izby do wspólney odpowiedzialności; lecz nayuroczysciey protestuję się przeciw te-

mu.

Postęski o ponowieniu układów do zgody, utracili wiarę po odczytaniu raportu o znajdujących się w zielonych workach papierach. Publikum nie przestało jednak okazywać Królowej największego przywiązania.

W piątek oddany Królowej został przez reprezentantów w parlamencie address od miasta Jorku. W odpowiedzi nań wyraziła między innymi: że tajni Rady Królowej są zarówno tego jak i jej nieprzyjaciółmi. — W sobotę złożył jej P. Brougham address od mieszkańców Preston. Potem pojechała do Blackheath, a powracając z tamtąd przez miasto, wysiadła do sklepu Ławnika Wood. Poznawszy ją lud, wyłożył konie i zaciągnął ją do jej mieszkania. Wczoraj oddał jej Generał Wilson address od Southwark, na który ustnie odpowiedziała, lecz obiecała tę odpowiedź na piśmie oddać. Co pochodzi z tej przyczyny, iż P. Brougham dla szałości zdrowia na wieś odjechał. Nakoniec i Lord Prezydent złożył jej address od korporacyi Londyńskich, na który i tak najuprzejmiej odpowiedziała. Na będącego do Królowej Lorda Prezydenta rzucano pospólstwo kamieniami i błotem. Nienawiść przeciw niemu, iako stronnikowi Ministrów pomnożyła okoliczność, iż podczas ostatniego zgromadzenia obywatelów sprowadził na przykład zaburzenia oddział gwardyi, co wzięto, iako by żołnierzami chciał obywateli utraszyć, aby nie uchwalali adresu do Królowej. Iakoż przez całą drogę do Królowej krzyczał na niego lud: „Żołnierze idą! Wstydź się Prezydencie! „

Gdy obywatele na zgromadzeniu u-

chwalili Ławnikowi Wood podziękowanie za jego przywiązanie do Królowej, zapewnił ich, iż ma w ręku wiele dowodów za Królową, ale ich nie ogłosi, aż będzie tego potrzeba, i oświadcza im tylko, iż Królowa więcej kraju nie opuści.

Dziś odbywa się w obecności PP. Burdett i Hobhouse zgromadzenie w Westminsterze dla uchwalenia adresu do Królowej. P. Thelwall podał do niego projekt, w którym, iako gazeta Goniec wyraża, więcej jest wzmianki o reformie parlamentu, niżeli o Królowej.

Gazeta Morning-Chronicle zawiera artykuł następujący: — „Jest to rzecz nie małego zadziwienia, iż Ministrowie w terażniejszym położeniu rzeczy myśleć mogą o koronacyi. Od jednego do drugiego końca kraju jeden tylko głos słyszeć się dać pomiędzy wysokimi i niskimi, bogatymi i ubogimi klasami ludu, że Królowa jest skrzywdzoną. Powszechny ten głos musi Ministrom być wiadomy; lecz mało znać musą charakter ludu, kiedy sądzą, iż papiery w zielonych workach, ich bil oskarżenia, &c. osłabią wierzenie w niewinność Królowej i nienawiść przeciw jej ucicielom. Koronacya jest potrzebną, ale niema nagłości, aby koniecznie teraz nastąpiła. Zmarły Król koronował się dopiero w 13 miesięcy po swoim na tron wstąpieniu. Gdy przeto obrządek ten odwiedzić się może, powinni by go Ministrowie aż do ukończenia sprawy z Królową odłożyć lub też zawiesić sprawę Królowej aż po odbyciu koronacyi. Lecz postanowione już iść przeciw uczuciom ludu, i dla tem pewniejszego dopięcia swo-

tego celu wprowadzą - znaczną siłę wojskową do stolicy. Spodziewamy się, iż jakie będą kolwiek będą uczucia ludu, pamiętać jednak zawsze będzie ie co sobie i swojemu charakterowi jest winien, i lubo zalecamy ludowi spokojne i przystoynie postępowanie, nie możemy jednak zamknąć oczu na niebezpieczeństwo, na jakie Ministrowie Monarchią wystawiają. Zda się, iż wzięli sobie za wielki cel zniszczyć wszelkie uszanowanie ludu dla korony. Mówią o Jakobinach, lecz czemuże są usiłowania Jakobinów na przeciw Ministrowskim? Koronacyia ma zwiększyć moc tronu i lepiej spoić związek tronu z ludem; ale Ministrowie usilują wystawić światu widok, w którym Król otoczony będzie nieukontentowanym i szemrzącym ludem, którego zapęd wstrzymać tylko będzie wielka siła wojskowa; pozbawiają Monarchę tego, co go tedy, nie potężnym czyni, to jest miłości i przychylności ludu. Przez przywiązanie do konstytucyney Monarchii naszego kraju nie mogliśmy się od tych uwag wstrzymać. Nie przeznaczamy ich dla Republikanów; lecz wielbiciele Rzeczypospolitey cieszyć się będą, że tak daleko rzeczy zaszyły, iż przez niecierność między Królem i ludem zmniejszyła się potęga korony. Pragniemy jednak dla dobra samego ludu, aby uszanowanie dla korony było utrzymane, i dla tego naganiamy to, co zdaniem naszym obrazić może lud przeciw koronie.,,

Iżba niższa uchwaliła wczoraj w tajnym wydziale wniesione przez Lorda Castlereagh powiększenie pensy niektórym Xiążętom krwi Królewskiej. — Lord Hamilton uczynił uwagę, iż Mini-

strowie zapomniają o Królowey i nie dla niej nie żądają. Lecz Lord Castlereagh odpowiedział na to: że sam Król obmyślił tymczasowo środki, aby iej na pieniądzach nie zbywało dla prowadzenia swej sprawy. — Dalej uchwalita izba rozmaite summy na służbę krajową i 105,000 Fs. na koszt koronacyi. — P. Crevey naganiał, iż koronacyia, która nie ma przepisanego czasu, właśnie w tej chwili odbywać się będzie niejako radażna uroczystość, kiedy Królowa będzie kryminalnie sądzona. — P. Lushington radził, aby z powodu terazniejszego zburzenia umystów odłożoną została. Gdy przepych wyższych stanów iąsojeć w tym dniu będzie, lud ubogi nie będzie może miał za co chleba kupić, i to powiększyć może nieukontentowanie. — Lord Castlereagh odpowiedział na to: iż koronacyia wielu klasom ludu przyniesie wiele zarobku. Wszystko jest oddawna przygotowane; obecność i położenie Królowey nie może być na przeszkodzie, szechy Król przepisany prawem przysięgi nie wykonał.

Były Hiszpański Ambasador, Xiąże St. Carlos, odjechał ztąd wczoraj do Madrytu. Lubo z wielu bawiącemi tu współziomkami swoimi nie zgadzał się co do politycznych zdań, tak wiele im jednak czynił przysług, iż żalują jego odjazdu.

Xiężna Jorku lubo jeszcze jest bardzo słaba, przychodzi jednak już do zdrowia.

Na rusztowaniach, które na omentarzu kościoła Westminsterkiego poremblono są dla chcących widzieć uroczystość koronacyi, poprzybliżano są ostrzeżenia, iż

tylko za biletami wchodzić tam będzie można, i najmniejsza cena za jedno siedzenie jest 20 gwineów.

Wczoraj popołudniu wyjechał Król w towarzystwie P. Bloomfield pod zastoną oddziału Janów do pałacu Hampton-Court, gdzie kilka dni zabawi.

Podług listów z Kurasao pod d. 12 Maia, wiadomość o zaprowadzeniu konstytucyi w Hiszpanii wzbudziła w powstańcach Wenezueli chęć wrocenia pod panowanie Hiszpanii, byle tylko mieli dostateczne zaręczenie swych swobod.

List zaś z Puerto-Cabello pod d. 2 Maia donosi, że Kongres Angostury wysłał do Hiszpańskiego Jenerała Arana dwóch deputowanych z oświadczeniem mu, iż skoro tylko Karakas zaprzysięże konstytucyją tej Rzeczy, gotową ona jest uznać zwierzchność Hiszpanii. Jenerał Arena miał zatrzymać deputowanych u siebie, a o ich zleceniu uwiadomił zaraz naczelnego wodza woysk Królewskich, Jenerała Morillo.

W Kurasao spodziewają się, iż tak dawno przerwana spokójność w prowincyach południowej Ameryki w krotce przywroconą zostanie i handel tam znowu zakwitnie.

Z Stambułu d. 10 Czerwca.

Uzbrajania przeciw Ali Baszy Janiny czyniono tu są z wielkim pośpiechem. Niedawno wysłano ztąd do woyska przeciw niemu przeznaczanego dwa pułki artylerzystów z 15 działami, a w krotce kilka podobnychże oddziałów ma jeszcze być wysłanych. Mowią, iż Mahmut Bey mianowany będzie Baszą trzytulnym i naczelnym dowodcą ciałuin, które Ali Basza wzbrania się oddać.

Dnia 8 b. m. zaszła odmiana w Ministerjum tuteyszem. Nischand-schi (Sekretarz stanu do podpisów Sultana) Hassan Tahsin Efendy, został oddalony i urząd jego otrzymał Hamid Bey, który przed kilku laty przeznaczony był na posła do Londynu.

W. Sultan, który zda się mieć upodobanie w budownictwie, kazał niedawno Pera będący Galata seray przerobić, rozszerzyć i wyższemi murami obwieść. Do tego niedawno ukończonego i prawdziwie gustownego gmachu udał się d. 30 Czerwca pierwszy raz inkognito bez zwyczajnej parady.

W stolicy tuteyszej i iey okolicach pokazują się znowu ślady morowego powietrza. Od 3 dni umarło na niekilkanaście osób w Pera i szpitale zaczęli się zarażonemi zapelniać.

Z Włoch d. 3 Lipca.

J. Ceserzewicowska Mość Arcyksięża Raider, Wicekról Lombardzko-Weneckiego królestwa, z wysoką swoją Matronką Franciszką, z domu Sabaudzko-Cariguano, odprawili uroczysty wjazd do Medyolanu przy radoszych okrzykach niezliczonego zebranego ludu na wszystkich ulicach i placach.

Rozchodzi się pogłoska, iż Król Sardyński chce krajom swoim na stałym łądzie (Sabaudyi, Piemontowi i Genii) nadać taką samą reprezentacyjną konstytucyją, jaką wyspa Sardynii od niepamiętnych czasów posiada.

Xiąże Sasko-Gotayski posłał Oycu S. wielki obraz, wystawiający jego powrót do Rzymu w r. 1814 ręki P. Grossi, tajnego Radcy i Dyrektora zbioru kunsztów tego Xiącia, który Oyciec S. z największą przyjął wdzięcznością.

DODATEK
DO N^YO 59.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Wiednia d. 14 Lipca.

J. Cesarzewska Mość Arcyksiężna Klementyna, Księżna Salerno, przybyła tu onegdaj w pożądanym zdrowiu z Persenbeug i wysiadła do letniego Cesarzkiego zamku Schöubrunn. Najjasniejszy Cesarstwo powrócą tu z tegoż miejsca w przyszłym tygodniu.

JO. Xie Metternich powrócił tu ze szłej nocy z swej do Czech podróży.

Nadzwyczajny Ambassador Szaha Perskiego, Mirza Abul Hasan Chan, przybył tu powracając do Teheran, i po kilku dniach przedsięwzięcie dalszą swoją podróż przez Petersburg.

Z Hagt d. 8 Lipca.

Na tego rocznie ćwiczenia stanie w jesieni pod Turahut 17 batalionów piechoty obozem.

Roboty nad umocnieniem twierdz naszych nad Morą i nad granicami Francuzkiemi odbywają się z największym pośpiechem. W samym Mastrychie pracuje codziennie do 1500 ludzi. Nad leżącym na wysokiej skale zamkiem Huy pracuje codziennie do 800 ludzi, który stanie się na-

der warownem miejscem. Około Namuru zwolniały cokolwiek roboty, ale zato idą szypko około Charleroy, i w krotce waty tamteysze osadzone będą licznymi działami. Około Gandawy stawiają także pięć nowych bastionów.

W Bruxelii wyszło teraz programma obchodu 50letniego Jubileuszu SS. Sakramentów. Uroczystość ta trwać będzie od 10 do 30 Lipca r. b. D. 19, 25 i 28 odbędą się wielkie po mieście processyie z tryumfalnymi wozami, &c. jak na przykład: siedmiu olbrzymów; Dama na koniu; dwa łabędzie niesione, wystawiające Amora i Hymena; 6cie konny woz powietrza, na którego przodzie i tyle siedzieć będą znakomite osoby; dwa krokodyle, które niesą, Egipcyan i inny Afrykanin; woz ziemi; dwa delfiny niesione przez Naiadów; woz wody; Orzeł i tygrys; dwa lwy; woz ognia; dwie serezy; woz kunsztów. Wszystkie domy, około których przechodzić będzie processyia, będą pięknie przybrane i wszystkie miejsca do zabaw przez całą noc otwarcie.

Z Sztokholmu d. 4 Lipca.

D. 1 b. N. Król wyjechał z Królewicem Następcą tronu do Norwegii. Za powrotem ztamtąd zwiedzić ma kapele przy Sperlingsholm w prowincyi Halland.

Słychać, iż wyznaczona być ma kommissya, dla wypracowania planu skarbu dla następującego Seymu.

Z ukontentowaniem dowiadujemy się z urzędowego doniesienia, iż na otworzonym niedawno kanale Södertelle krąży już znaczna liczba krakowych statków.

Z Hamburga d. 10 Lipca.

Wczoraj w wieczor przybył tu pierwszy okręt z 56½ beczkami świeżych Hollenderskich śledzi.

Od wczoraysza nastąpiło unasiepleysze powietrze. Dzis w południe mieliśmy 21 stopni ciepła.

Od brzegów Menu d. 8 Lipca.

Z powodu niskiej ceny zboża odłożona została sprzedaż 200,000 szefłów w Królestwie Wirtembergkiem skarbowego żyta do dalszego czasu.

Lekarz Löning, brat Aptekarza, który chciał Prezesa Nassauskiego Rządu zabić, odzyskał nakoniec swoją wolność, ale zdrowie jego znacznie nadwerżone zostało. Pastorowie Snell i Damby są także od Nassauskiego Rządu uwolnionemi, ale jeszcze do urzędowania nie przywróceni.

W powiecie Landsberg pokazały się znowu ślady fanatycznej sekty Pieszeliana. Jedna z byłych zakonnice została z tego powodu uwzięoną.

Izraelici w Karlsruhe zaczęli od 23 Czerwca odbywać swoją służbę Bożą w czyku Niemieckim.

Bawiący w Wenecyi Grek otrzymał od Lorda Biron do przelożenia jeszcze w

rekopisnie nowe jego poema: "O losie miasta Pargi."

Pisma Angielskie zawierają wiadomość pod dniami 9 Maja z Newfoundland, że cała ta wyspa otoczona została ogromnemi massami lodu, tak iż połów ryb był przerwany. Podobieństwem jest, iż te massy spłynęły od bieguna północnego i przez ztopienie się oziębily powietrze morza Atlantyckiego, które przez ciągle zachodnie i północno zachodnie wiatry zaniesione zostało do Europy, i to jest zapewne przyczyną zimna, którego od początku bieżącego miesiąca doznajemy.

Podróż P. Buodich do znakomitego Królestwa Aschantysów, w Ameryce.

Wszczęła się była niedawno zacięta wojna między terazniejszym Królem Aschantysów Appia - Nanu i tak nazwanemi Fentysami, pod opieką osady Angielskiej zostającemi. Appia - Nanu spustoszył i zniszczył ziemie nieprzyjaciół swoich, a postępy jego tak były świetne i bystre, iż twierdza nawet Angielska w oczywistem była niebezpieczeństwie. Mniey jednak ufając pomyślności swego oręża, zaniechał oblężenia i zgodził się weyść w układy i związki handlowe z Anglikami, na złotym brzegu osiadłemi, oświadczając przytem chęć oglądania Posła Angielskiego w swojej stolicy. O czem gdy się dowiedział rząd W. Brytanii, natychmiast wysłał poselstwo do stolicy jego w Kumasz. Składało się to z Rządców Akenskigo i St. Dzemskiego, należał do niego także P. Buodich, który tę podróż opisał; doktor Fedli i P. Houdchinson. Stojący w stolicy, Poseł Angielski w najgrzeczniejszych wyrazach powitał jego Murzyńską Mość, otoczonego licznymi

nym a bardziej jeszcze śmiesznym orszakiem. Posel starał się w oczach tego despoty wyrazić wielkość i potęgę Anglii, niemniej też tej światło, którego tak ochoczo innym udziela narodom. Wysłuchawszy cierpliwie tej mowy Applanau rzekł: "Wierzę temu, że przeobudzicie nas daleko w przemyśle i sztukach; lecz wewnątrz Afryki jest naród Kechski, który względem nas tak jest nieoświecony i ciemny, jak my względem was. Z tem wszystkiem ani jeden z poddanych moich za nicby nie opuścił swej rodzinnej ziemi dla tego tylko, aby pójść i oświecać naród ów ciemny. A wy chcecie was wmówić, że jedynie dla oświecenia nas opuściliście waszą ojczyznę, odbyliście tak niebezpieczną podróż, i nakoniec oddaliście się w ręce moie, który wam mogę pociąć głowy. Z resztą jeśli wasz naród w rzeczy samej ma tak szlachetne zamiary, czemuż w Indiach zupełnie inaczej postąpił? — Pomimo jednak wszystkich tych i tym podobnych odezów, starania P. Buodich najsposobniejszy wzięty skutek; zawarł bowiem wcale korzystny traktat handlowy i ułaski i zwrócił przyjaźnielskie międy Anglii i Królem Aschantysów. To Królestwo dwa razy jest tak wielkie jak Szkocya i do miliona rachuje mieszkańców. Wojsko liczy 200,000 żołnierza. Rząd jest w ręku rodziny Królewskiej i naczelników wojska. Aschantysowie wierzą w najwyższą Istotę i życie przyszłe; lecz cała ich religija składa się z zabo-
bennych podań Maurów i Murzynów. P. Buodich jednak mniema, iż niepocho-
dzą od żadnego z tych narodów, ale raczej są szczepem dawnych Etyopijczyków, którzy będąc uciskani w ojczyźnie swo-

iej (przez Egipcyanów (630 lat przed Herodotem) częściami przenosili się ze wschodu na zachód. Nadto, są między niemi sekty nienawijające do pokarmu niektórych rodzajów mięsa. Zabijanie ludzi na ofiarę jest u nich dosyć często używane, a najbardziej podczas wielkich i uroczystych obchodów. Na nie-
szczęście te ofiary w miarę zmniejszania się handlu niewolnikami, powiększają się. Właściciele niekontenci z zniesienia tego handlu, zabijają na ofiarę bożyszczom swoim, tysiące niewolników, których więcej sprzedać nie mogą. (Pewny Kapitan Duński opowiada, iż podczas bytności swojej w Afryce, był świadkiem jednego z podobnych okrucieństw: Władca jeden rozkazał stawić przed sobą kil-
kaset niewolników i obróciwszy się do Europejczyków rzekł: "Patrzcie jakie skutki wasza ludzkość sprawuje! „ Dał znak i nieszczęśliwi jeden po drugim padli pod mieczem katowskim.) Teraz można się zapytać: co jest lepiej dla nieszczęśliwych Murzynów: czy umrzeć z ręki tyrana, lub pędzić nieszczęsne życie w niewoli? Kary u Aschantysów są nader okrutne. Zaraz po przybyciu swoim do tego Królestwa, widział P. Buodich, jak prowadzono na karę śmierci jednego z przestępców. Przed wyprowadzeniem jeszcze z więzienia oderżnięto jedno ucho winowajcy i drugie także, lecz to wisiało na kawałku skóry, a pierwsze niesiono przed nim; przez oba policzki przetknięty był nóż tak sztucznie, iż usta koło niego robiły dwa zera, grzbiet nieszczęśliwego, był nożem pokraiany, w obu ramionach także były utkwione noże, a powrót na którym go prowadzono, przeciągniętym był przez nos.
(Z Dziennika politycznego Hamburskiego.)

DONIESIENIA

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym, Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Dopelniając Uchwały Senatu Rządzącego pod dnem 16 Lutego r. b. do Nr. 491 zapadłej zawiadomienia handlującą Publiczność, iż Senat Rządzący przychyliwszy się do prośby przez Działacza Kolonii Alwerni do siebie wniesionej w niniejszej, pozwolił na zmniejszenie terminów w których się dotąd także na mocy Przywileju przez Najjaśniejszego niegdy Stanisława Augusta Króla Polskiego nadanego Targi odbywały i w skutku tego udzielił Działaczowi Kolonii Alwerni inny przywilej, z mocy którego Targi wspomniane nie już w terminach Dziennikiem Rządowym pod N. 307 w dniu 3 Lutego ogłoszonych, lecz co trzeci Czwartek każdego miesiąca odbywać się mają.

W Krakowie dnia 18 Lipca r. b.

Hoszewski
Darowski.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Gdy licytacja publiczna sprzedarzy na dziedzictwodomów Akademiickich pod Nr. 274 przy ulicy Gołębiej i 309 przy tejże ulicy i Wiślny narożnie stojącego w dniu 20 b. m. w Wydziale Dochodów Publicznych tentowana dla braku konkurentów skutku nie odebrała, przeto nowy termin do odbycia tejże na dzień 2 Sierpnia r. b. godzinę 10 z rana naczyna się. Sprzedarz tych domów nastąpi pod temiż samemi warunkami, iakie w części już Dziennikiem Rządowym z dnia 8 b. m. Nr. 25 ogłoszone zostały to jest: iż licytować chcący złoży 10 części summy szacunkowej na vadium; co do Domu Nr. 274 którego przez w sztuce biegłych oszacowany jest na Złp. 3799 gr. 5 pierwsza połowa Summy z Licytacji wyniknąć mającej zapłaconą być będzie winna w czterech nastu dniach od zawiadomienia plus licytanta o zatwierdzeniu Aktu licytacji przez Senat Rządzący, druga zaś połowa będzie wyptaconą w przeciągu 4ch następnych lat, to jest tak, aby nabywca co rok jedną czwartą część z tej drugiej połowy z procentem opłacił; zaś co do domu N. 309, który oszacowany jest na summę Złp. 5954 gr. 7 pierwsza połowa summy szacunkowej tak iak wyżej w 14 dnach winna być wniesioną do Kassy Głównej, druga połowa pozostanie przy Realności do lat 6ciu, od której procent pięć od sta nabywca co rok płacić będzie obowiązany, inne warunki odczytane będą Konkurentom w czasie licytacji, przed którą wolne są zawsze do odczytania w Biórze Wydziału Dochodów publicznych. W Krakowie d. 20 Lipca 1820.

Kuciński.
Gądomski, S. W.

Należy popirany ostrzega Prześwietną Publiczność, iż gdyby kto ustępował Kartę na 1752 Złp. na rzecz podpisanego, aby tej nikt nie nabywał, gdyż jest zmyśloną —
W Oświęcimie d. 20 Lipca 1820.

X. Lgocki, Prob. Gśw.

Przez Sąd Apellacyjny Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do przepisu Art: 118 Kodexu Cywilnego, podane niniejszem do publicznej wiadomości, iż Trybunał I Instancyi kraini tutejszego, Wyrokiem swoim z dnia 17 Czerwca 1819 na powództwo Zofii z Maniów Ciemiędziny, Włościanki wsi Krowodrzy pod Krakowem zamieszkałej wydanym nakazał śledzenie nieprzytomności tej męża Benedykta Ciemięgi, przeszło od lat 4 w miejscu ostatniego zamieszkania swego nieprzytomnego, żądanej o sobie wiadomości nie dającego, poleciwszy dochodzenie nieprzytomności tegoż Benedykta Ciemięgi Sądowi Rekoju W. M. Krakowa Okręgu Igo.

W Krakowie dnia 1 Lipca 1820 roku.

Nikorowicz,
Raubach Sekr: S. A. p.